

deres Sammenhæng, kan der ikke næres Skygge af Tvivl om, at det er en Ødelæggelse, en fuldkommen Tilintetgørelse af det, der var Meningen med Forsvarsloven af 1922; det viser sig med Hensyn til Øvelserne, det viser sig med Hensyn til Materielanskaffelserne, det viser sig med Hensyn til Vedligeholdelsen og Suppleringen af det Materiel, der er. Paa alle Punkter, hvor man stikker Sonden ned, ser man det samme: det er en Ødelæggelse af Forsvarsordningen, der stiles imod, den Forsvarsordning, om hvilken der har været Strid mellem det nuværende Flertal i dette høje Ting og det nuværende Flertal i det andet høje Ting, og man ved med fuld Sikkerhed, at det Flertal i Landstinget, som har vedtaget Forsvarsordningen af 1922, ikke vil være med til at undergrave og umuliggøre den ad en Omvej gennem Bevillinger paa Finansloven. Det er overfor denne saglige Uenighed, som man ved er til Stede, at man ved Hjælp af Folketingets ubestridte særlige Indflydelse paa Finansloven søger at gennemtvinge en Kuldkastelse af den Lovgivning, man vedtog i 1922. Det er dette, jeg kalder et konstitutionelt Overgreb. Det er det i Realiteten, og jeg vil værgе mig imod det til det sidste. Det kunde nemlig blive en ganske overordentlig farlig Praksis at komme ind paa noget saadant. Jeg søgte at paavise det i Gaar, og jeg skal ikke gentage de Eksempler, jeg anførte. Det vilde aabne Vej for pludselige og vilkaarlige Ændringer og Ødelæggelser af organisk Lovgivning her i Landet paa mange forskellige Omraader, hvis man var letsindig nok til at godkende dette. Vi fra Venstres Side vil ikke godkende det, det kan det ærede Medlem Hr. Rode være ganske overbevist om. Vi staaar som een Mand mod dette konstitutionelle Overgreb, som her er forsøgt. Vi undlader at stemme, det er det mildeste, vi kan gøre. Det udtrykker, at vi ikke vil modsætte os Finanslovsforslagets Overførelse til Landstinget, men at vi vil lægge Ansvarret der, hvor Ansvarret er. De to Partier, som vil forsøge at gennemføre noget saadant, som vi anser for absolut utilstedeligt, de skal ene have Ansvarret derfor. Det er ogsaa ganske sikkert, at hvis vi nu gik til at stemme for dette Finanslovsforslag, saa skulde vi nok senere faa at høre fra de Herrer, at saa var det dog altsaa ikke saa slemt, saa alvorligt, og at vi havde taget et Medansvar for, hvad der her er gjort. Men dette Medansvar vil vi ikke tage.

Rode: Det ærede Medlem lægger ind i de Ændringsforslag, som her er stillet, og

som vi for vort Vedkommende vil stemme for, noget, som vi bestrider findes i dem (*N. Neergaard:* Det kan ikke bestrides). Jo, det kan bestrides, fordi bl. a. det ærede Medlem i den Tid, da han selv syslede med Tanken om at tilvejebringe en anden Forsvarsordning, var ganske klar over, at det i saadanne Tider var naturligt at træffe Bestemmelser, som f. Eks. gik ud paa at udsætte Bevillinger, som under en eventuel kommende Forsvarsordning vilde være overflødige. Det, der her foreslaas, er at udsætte Bevillinger i et Finansaar til visse Anskaffelser, visse Øvelser, fordi der for Øjeblikket er Forhandling i Gang om en ny Ordning, om hvilken navnlig Partiet Venstre har fremhævet, at man ikke vilde kunne tage Stilling til Spørgsmaalets endelige Løsning, hvorvidt man overhovedet kan gaa bort fra Ordningen af 1922, før visse andre Begivenheder er indtraadt i Verden. I en saadan Tid tilraades det Befolkningens Repræsentanter at undlade at anvende alt for store Beløb til Øvelser og Materielanskaffelser i Henhold til den bestaaende Ordning. Hvis Folkets Flertal om to eller tre Aar vedtager en ny Ordning, hvad vil man da sige om det Landstingsflertal, som har paatvunget Befolkningen ganske unødige Udgifter paa dette Omraade? Der er her ikke Tale om en Sabotering af Ordningen, men om en Hensigtsmæssighedsforanstaltning i Retning af at spare Penge og Personel paa et Tidspunkt, hvor en Sag er under Overvejelse. Derfor er det ærede Medlems Betragtning grundløs, og teoretisk er den umulig, for hvis det er et konstitutionelt Overgreb at foreslaa det, der her er foreslaaet, saa var det et fuldt saa stort konstitutionelt Overgreb at foreslaa det, som det ærede Medlem foreslog i 1911—12, og det blev jo angrebet ud fra et ganske lignende Synspunkt, som det ærede Medlem nu anvender overfor den nuværende Regering.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Rode beskæftigede sig med en Udtalelse, som jeg havde fremsat om, at Loven blev Luft, og henviste til de Tilfælde, som vi har haft tidligere, hvor man har undladt Efteraarsøvelser et enkelt Aar. Ja, det har man nemlig kunnet gøre administrativt, og der er ingen, der i den Anledning har fundet paa at tale om, at Loven blev Luft. Jeg forstaaer jo godt, at det ærede Medlem med nogen Forbavelse — navnlig naar man mindes Valutaordningen — tænker paa, at man her i Tinget kan udtale sig om, hvad ens Partifæller i Landstinget vil gøre, men det skal jeg ikke komme nær-